

GUSTAFSSON, KARL OSKAR FRITHIOF

**"Malmbergs-revyn. : Basarmonolog med
sång i en akt. Förtattad och med stormande
bifall återgifven i Arbetarekommunens basar
på föreningshuset i Malmberget den 8-17
Oktober 1904, af Kalle Nämndeman.**

Umeå
1904

EOD – Miljoner böcker bara en knapptryckning bort. I mer än 10 europeiska länder!

Tack för att du väljer EOD!

Europeiska bibliotek har miljontals böcker från 1400-till 1900-talet i sina samlingar. Alla dessa böcker går nu att få som e-böcker – de är bara ett musklick bort. Sök i katalogen från något av biblioteken i eBooks on Demand- nätverket (EOD) och beställ boken som e-bok – tillgängligt från hela världen, 24 timmar per dag och 7 dagar i veckan. Boken digitaliseras och blir tillgänglig för dig som e-bok.

EOD bokens fördelar!

- Få samma utseende och känsla som med originalet!
- Använd ditt standardprogram för att läsa boken på skärmen, zooma och navigera genom boken.
- Skriv ut enstaka sidor eller hela boken.
- *Sök:* Använd fulltextsökning för enskilda fraser.
- *Klipp & klistra:* Kopiera bilder och delar av texten till andra applikationer (t.ex. ordbehandlingsprogram).

Villkor för användning

Genom att använda EOD-tjänsten accepterar du de villkor som ställs av biblioteket som äger den aktuella boken.

- Villkoren på svenska: <http://books2ebooks.eu/odm/html/nls/sv/agb.html>

Fler e-böcker

Redan nu erbjuder 30 bibliotek från 12 europeiska länder denna service. Mer information finns tillgängliga via <http://books2ebooks.eu> alla boken.

- <http://search.books2ebooks.eu/>

GUSTAFSSON, K. O. F.

Vän. So.
Dram.
7kvarti.
(Br.)

"Malmbergs-revyn"

Basarmonolog med sång i en akt.

Författad, och med stormande bifall återgifven å
Arbetarekommunens basar på föreningshuset
i Malmberget den 8—17 Oktober 1904,

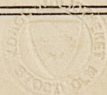
af

KALLE NÄMDEMAN.

Pris 20 öre.

Umeå 1904, Aktieb. Västerb.-Kurirens tryckeri.

Malmbergs-Tryck

Tryckeriet i Malmö

Tryckt och med stor omsorg öfversatt af
Arbetskommitténs kansli på förordningen
i Malmö den 8. 12. Oktober 1904.

KALLE NÅNDEMAN

Pris 20 öre

*Scenen föreställer en stort tilltagen tribun på
hvars midt en rödklädd yngling, med dun på öfver-
läppen och en enkeltjusare i ena ögat, går fram och
af, föredragande följande:*

En dag i förliden vecka tänkte jag resa ner till Gellivara, men för tillfället fans ej andra »tågturer» än *Bolagets flakvagn*. Jag fick löfte att åka på densamma om jag först rulla' mig ned för en bergvägg i en utaf grufvorna så jag blef ungefär 'halfdöd', sen skulle jag mer än gärna få åka på densamma, trots att den var afsedd för dynamit.

Jag undanbad mig, naturligt nog, den *välmenade* tjänsten och beslöt i stället att intervjua en af samhällets mest kända och mest ansedda män. Offret för denna min intervju blef den s. k. »*Bergmästaren*».

Han och jag gingo in på ett af samhällets »hundrade» kaféer, där vi slogo oss ner vid en kopp kaffe med mjölk, socker och — bakelser.

Bergmästaren undanbad sig bakelserna emedan sådana ej funnos å det ifrågavarande kaféet. Emellertid, intervjuen började och allt hvad han i hast kom att säga mig, kommer nu att återgifvas i såväl bunden som obunden, i såväl vätske- som pillerform för att inte tala om ett och annat »fläskben», som kommer att serveras Eder.

Sång I.

Melodi ur "Habbababba".

Herr Ramkvist, som är litet smått religiös,
han har blifvit instämd till tinget.

Och är nu den stackarn för mycket nervös
då blir det af målet just inget.

Han hafver ju botat så många minsann,
med den där patentmedecinen,
så han bör försvara'n så godt som han kan,
och inte den tömma bland svinen.

Nej, han bör försvara patentmedicin, patentmedicin, patentmedicin.

Nej, han bör försvara patentmedicin, patentmedicin, som är så bra.

När gruffogde Sandstedt han uppträder på
kommunstämmen i Gellivar'et,
då brukar det oftast, ja oftast gå så,
att man blir'en skyldiger svaret.

Ja, Sandstedt han är ju en baddare han
till att kunna »pamparne» stuka.

Och lappfogde Hultin han går där ibland'
precis som en öronlös kruka. —

För Sandstedt han verkar — patentmedicin, patentmedicin,
patentmedicin

För Sandstedt han verkar -- patentmedicin, patentmedicin
bland pamparna.

Men så ibland pamparne en redaktör,
som tror sig stå högt uppå skalan,
han började också (ja, häpna och hör)
att föra de öfrigas talan.

Han lofvade också att »gumsarne» ge
i *sin* och i Malmfältens tidning;

så en dag man fick där artikeln ock se
som skulle ge tidningen »spridning».

Nää, då tar jag *hellre* patentmedicin, patentmedicin, pa-
tentmedicin.

Nää, då tar jag *hellre* patentmedicin, patentmedicin, som
är så bra.

Det förvånar mej mycket att man låter djur
gå lös' hvarsomhelst uppå gata'
isynnerhet svinens fördömda figur,

»Jag menar fyrfota», sa Kata.

Det är väl ej riktigt att dessa få gå
hvar sjutton de vill uppå vägen.

Man måste väl medge och kan det förstå
att men'skan hon blir smått förlägen,

när »dom» går och lämnar patentmedicin, patentmedicin,
patentmedicin.

När »dom» går och lämnar patentmedicin, patentmedicin
i pillerform,

Ja, det är inte nog med detta utan »dom» gör mycket annat också, som är för sedligheten sårande och omöjligt att i tryck återgifva. Men man får ju inte begära så mycket af svin, ty svinaktigheter måste ju vara svinaktiga och blandadt är blandadt. På tal om blandadt så skall jag nu föredra en »trudelutt», som är mer än blandad.

Sång II.

Melodi: "Fia Jansson".

I Malmberget här det finnes: Socialister
 — — gulingar några och mång' utilister,
 frälsningssoldater, äfvenså læstadianer,
 jag tror till och med pampar och små hünkeaner.

Känner ni någon herre, som har pappershandel?
 Känner ni inte också hans märkliga vandel?
 Hvarföre skulle han mista klockaretjänsten?
 Och hur kom *K. F. U. M.* så långt ut i rännusten?

Nu ha vi fått en annan som tienstgör som klockar',
 hoppas att inte han går och gör några bockar.
 Han är i själfva verket en präktig och fin'en,
 som båd' klarar skifvan och patentmedicinen.

Nya bryggeriet, se, namnet gör inget,
 det har nu blifvit instämt af länsman till tinget,
 därför att brygguppgiften man ej hade skickat;
 akta sej herr Lundgren, han kan åka i drickat!

Apropå tal om dricka som I ju behöfven,
 kom jag' i hast att tänka på »krogen i Skröfven».
 Skrek gjorde alla »Goodisar»: »Dra ni åt skogen»,
 därför beslöt man också att *dit* lägga krogen.

Men länsstyrelsen den sade stopp med detsamma,
 låtsades vara arg och sa: »Djäkeln anamma,
 få vi den ej i Gellivar' eller Malmberget
 då kan vi vara utan den i hela Sverige't .

Utan, ja! Det är lika svårt för oss att vara utan krog, som det är för *Lom'en* att vara utan utmätningsskrona eller *godtköps-handeln* utan eldsvåda. Apropå godtköpshandel så:

Sång III.

Melodi ur "Gluntarne".

»Nu tror jag det kan vara tid.
att tänka på refrängen
och efter dagens kif och strid,
bege sig hem i sängen»,
så sjöngo grufarbetarna
på begge sina fester.
Men denna sången var ej bra
ty där blef andra »gester».

För godtköpshandeln börja på
i samma vefva brinna
och uti hast det vart ett schå
att »eno» sej för att hinna.
Och så man genast rusa dit
i fina »bröllopskläder»
och släckte så hvarenda bit
till hela kårens heder.

Ja det var första gången det,
men likadant den andra,
då stod man där i hemlighet
och kika på hvarandra. —
»Det brinner nog i samma skarf»,
man sade oförsiktigt,
»ja, sist det var ett sabla slarf
att vi ej släckte riktigt».

Den, första, gången, som det brann,
man skulle bada fötter
men jag tror, nu, ändå försann
att det fins andra »rötter».
Ty brandförsäkring är nog bra,
det är så bra få »kofvan».
Och skulle ni en kåk ock ha
så gå och genast profva'n.

De två sista verserna förefalla nog lite mystiska, men det är väl ej att förundra sig öfver när hela historien i sig själf är så mystisk. Eller hur?

Det fins föröfrigt så många mystiska saker här i sambället så det hela är ju förlåtligt. Till exempel: Hvarföre har den s. k. »stadsingeniören» stjälpit en hel mängd makadam i rännstenarna (= diken) utefter gatorna istället för att lägga dem på själfva gatan? Men det är väl antagligen en ny »ingenjörsuppfinding», som ligger och väntar på patent. Patent ja! Det tycks den där doktor Arne ha på att folk ej få bli sjuka på andra tider än när han har mottagningstid. Och om händelsevis någon stackare skulle få difteri, så kan den »högtjyrate» doktorn inte se det, om det ej är riktigt klart solljus.

Om man nu skulle få difteri vid jultiden, så måste man gå och dra's med det ända till midsommar innan det syns genom doktor Arne's »glasögon».

Sicken praktik! Ja, det händer ibland att folk kan bli behandlade för blindtarmsinflammation och när de sedan kilar iväg till Gellivaradoktorn då inskränker sig det hela (sjukdomen) till att de ha ont i ena — »liktorn!»! Ja! Det är inte så godt ska' mästartn tro, det är bara en meter mellan tårna och — blindtarmen. Och två kilometer mellan Poitakk och »August i tolfkan-ten». Ja, August är bekant därför att han säljer Frams cigarrer och Ljunglöfs snus samt för »såsiteten», Havannamagasinet »Mondego», så den affären »månde gå».

Härom dagen kom jag att gå förbi Poitakk (= Pojtass) och för att se hvad tiden var så drog jag upp klockan, som ju kallas för »rofvän», men då fick jag se att det var »strängeligen förbjudet att dra upp rofvän här». Jag lät rofvän ligga kvar i västfickan, jag vågade, på grund af anslaget' ej »dra opp» den.

Usch hvad det drar!

Gästgifvaregården tycks inte ha någon almanacka, eller också vet de inte skillnad på dag och natt, men, för att vara riktigt säkra, så ha de öppet hela dygnet om.

Det är väl bäst jag slutar innan jag bryter utaf mig tungan, kan jag tro!

Sång IV.

Melodi: "Jag har alltid svärmat".

Jag slutar monologen
som jag nu framsagt
fast många nog helst såg'en
när »den åt fanders bar».

För med satirens gissel,
 jag sanningen framdra'r
 trots all den »tandagnissel»,
 som folk på tungan har,
 ∴ Jag har alltid sökt att säga sanningen
 och lyckats har det också omigen,
 men skulle någon vilja klandra den,
 så säger jag kom hit min vän.

Ridå.

kan jag tolk
 Det är väl bäst jag slutar innan jag byter ut min tunga.
 riktigt kärna, så ha de öppet hela dygnet om.
 också vet de inte skiljand på dag och natt, men för att vara
 Gästgivaregården tycks inte ha någon allmanseck, eller
 Utsch hvad det hand
 västfökan, jag frågade på grund af anseende, ej, den öpp, den
 för att se hvad tiden var, så drog jag upp klockan, som ju kallas
 Hårom dagen kom jag till en tärst, Follack (= Follas) och
 Månadens, så den låg i stället på
 och i hängsle står samt för stället, Låvmanagast
 var, ja August är bekant därför att han säger Follas egarter
 men. Och två klockor mellan Follack och skvav i Follan
 mestan för det är två en tärst, Follan och — bländat
 att de ha ont i st, — stället, ja, Det är inte så godt för
 till Gästgivaregården, de tärst, för det hela (skiljand) ut
 handig för bländmanagast och att de sedan kilar till
 Stöcken i Follack, ja det hand, så folk kan bli in-

SÄG IV.

Jag slutar månaden
 som jag nu framst
 fast många nog helst säga en
 när den är landets här

www.books2ebooks.eu